

NEDİR BU AVRUPA DÜŞMANLIĞI

İnsanlık tarihine baktığımızda son ikiyüz yıla damga vuran , gerek ekonomik olarak, gerek bilim ve teknik olarak zirvede olan bir kıta var Avrupa. 10.180.000 km² ve 746.000.000'a yakın nüfusu ile dünya coğrafyasının %7'sine yakın bir alanı kaplayan bu kıta 50 bağımsız , 8'i bağımlı, 6'sı tanınmamış devletlerden oluşuyor. Avrupa Rönesans ve Reform hareketleri aydınlanma , yükseliş devrine başlıyor.

Rönesans (Yeniden doğuş) ile eski antik Yunan filozof ve bilim adamlarının eserlerinin çevirisi yapıp, hümanizmde yoğunlaşma , matbaanın bulunması ve bilginin kitlelere yayılması ile ticaret ve coğrafi keşiflerin yapıldığı dönem olmuştur. Orta çağda insanın hiçbir değerinin olmadığı , engizisyon mahkemelerinde yüzbinlerce insanın öldürüldüğü Avrupa Rönesans ile en büyük keşfi "insanı keşfetmekle" yapıyor. Reform (Yenilikçi devrim) Katolik kilisesine karşı yapılmış bir devrim Katolik kilisesinin toplum üzerindeki etkisinin dayınılmaz hale geldiği dönemde Protestanlığın kurucusu Martin Luther'in başlattığı isyan 30 yıl süren savaşlar Avrupanın zincirlerini kıldığı dönemlerdir.

Sanayi devrimi ile beraber buharlı makinelerin icadı, artan nüfus ile ihtiyaçların artması ile makinelerin icadı Avrupanın ilerlemesine sebep olmuştur.

Bu üç hareket ile birde Fransız ihtilali ile başlayan monarşi yarı krallığa karşı başlayan bu isyanlar tüm dünyaya yayılmış milliyetçilik akımı ile dünya genelinde imparatorluklar yıkılmaya başlamış

Avrupanın bu fikri, ilmi gelişimi esnasında Osmanlı da çöküş dönemine yaklaşmış onlar ilerlerken biz tevakkuf etmişiz.

Ve bugün maalesef son 150-200 senedir ilmen, siyaseten ve ekonomik olarak onların takkümü altındayız

Bütün bu gelişmeler Avrupa'nın bu önlenmez yükselişi, her alanda zirveye ulaşması yanında insanlığın keşfini dini hakla mezcemedeyince ciddi bir manevi bozulmayı da beraberinde getiriyor.

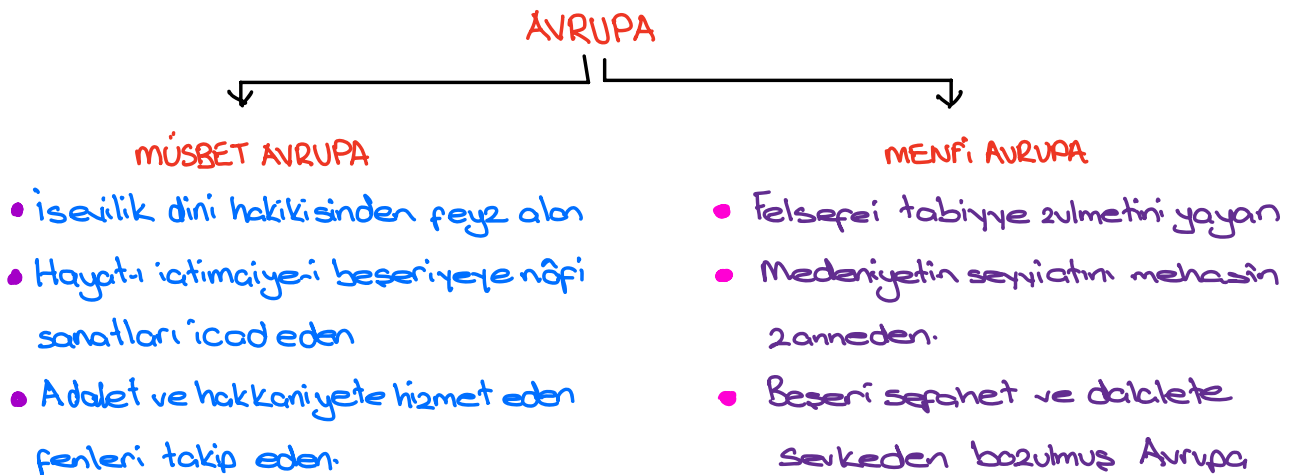
Dinsizlik, sefahet gayri ahlaki durumların artması ile beraber müslümanlar hassaten bizlerde Avrupa'ya karşı bir düşmanlık hissini beraberinde getirmiş.

Risale-i Nur içinde Üstad hazretleri de Avrupa'ya çok değinmiş Genel itibari ile bir olumsuzlama gözükken ifadelerinde Üstad Kur'an'i bir metod ile Avrupa'ya karşı toptancı bir yaklaşım sergilemiş, müsbet ve güzel noktaları da nazara vermiş.

Risale-i Nur'da Avrupa ve onun medeniyetine iki şekilde bakılmış ve sınıflandırılmış.

Yanlış anlaşılmasın, Avrupa ikidir:

Birisi, İsevîlik din-i hakikîsinden aldığı feyz ile hayat-ı içtimaiye-i beşeriye nâfi' sanatları ve adalet ve hakkaniyete hizmet eden fünunları takip eden bu birinci Avrupa'ya hitab etmiyorum. Belki felsefe-i tabiiyenin zulmetiyle, medeniyetin seyyiatını mehasin zannederek, beşeri sefahete ve dalalete sevkeden bozulmuş ikinci Avrupa'ya hitab ediyorum. Şöyle ki:

Osmanlı'nın yıkılış döneminde Avrupa'nın bu hızlı yükselişini gören bir kısım aydınlar Avrupa'yı örnek aldılar, Avrupa'yı muasır medeniyet gördüler ama bize Avrupa diye menfi Avrupa'nın örfünü, adetini, sefahatini, eğlencesini getirdiler. Fen bilim, teknolojisini almadılar.

Bu noktada aynı dönemlerde Japonya Avrupa'nın bu gelişimini görmüş onlar da aydınlanmak için, gelişmek için ilim adamlarını Avrupa'ya göndermiş onlar bizimkilerin tam tersi Avrupadan fen, bilim, teknolojiyi almış geliştirmiş fakat menfi Avrupa'yı almamış, onların sefahatini eğlencesini, örfünü reddetmiş.

Üstad bu noktada Avrupa meftunlarına Japonya'yı örnek gösterir.

Zünub ve mesavi-i medeniyeti, hudud-u hürriyet ve medeniyetimize girmekten seyf-i şeriatla yasak edeceğiz. Tâ ki, medeniyetimizin gençliği ve şebabeti, zülâl-i ayn-il hayat-ı şeriatla muhafaza olsun. **Kesb-i medeniyette Japonlara iktida bize lâzımdır ki; onlar Avrupa'dan mehasin-i medeniyeti almakla beraber, her kavmin mâye-i bekası olan âdât-ı milliyelerini muhafaza ettiler.** Bizim âdât-ı milliyemiz İslâmiyet'te neşv ü nema bulduğu için iki cihetle sarılmak zarurîdir.

Japon Alfabesi üç koldan oluşuyor. Kanji, Hirakana, Katakana toplam 1945 harf var. Hirakana alfabesinde 46 harf var.

Katakana Japoncada bulunan yabancı kökenli kelimeleri yazmak için kullanılıyor ve bu zor alfabeği değiştirmeden bugün Avrupa'nın müsbet tarafı olan ilim, fen ve sanatı rol model yapıp üzerine çalışarak Avrupa'yı geride bırakmış bir hale geldiler.

Biz harfleri değiştirerek bir gecede milyonlarca insanı cahil bıraktık geçmişle olan bağımızı kesip attık.

İşte Risale-i Nur'da Avrupa bir kavram ve medeniyet olarak ele alınır ve bu medeniyetin menfi kısmına mimsiz medeniyet denilir ve bu medeniyet sorgulayıp insan ve İslama muhalif yönlerine eleştiriler yapılır.

Üstad Avrupa'nın gelişimi hakkında , onun bu denli gelişiminin sebeplerini de sosyolojik olarak çok güzel tesbitlerle ifade etmiş. Hatta Avrupa'nın bu gelişimi ile beraber , İslam coğrafyasının hassaten bizim geri kalmamızı İslama bağlayanlarla çok ciddi fikri ve ilmi mücadeleler vermiş.

Avrupa meftunları Avrupa'nın bu ilerlenmesi ile müslümanların geri kalmasını İslama bağlamış , dine olan kinlerini kışmaya başlamışlar.

hayatiyei beklesin. Böyle ahmaklardan mühim bir mevki işgal eden birisi demiş ki: "Biz, Allah Allah diye diye geri kaldık. Avrupa, top tüfek diye diye ileri gitti."

Bu ve buna benzer bir çok iddiaya karşı Üstad cevap verirken içi dolu gerek sosyolojik , gerek insani , gerek dini bir çok parametreler kullanarak cevap veriyor ve Avrupa medeniyetinin menfi kısmının ne kadar boş ve İslamiyet ve insaniyete düşman olduğunu isbat ediyor.

Simdi Risale-i Nur içinde Avrupa'nın gelişimi , medeniyetinin iç yüzü ve geleceği hakkında geçen yerleri anıtmaya çalışacağım.

AVRUPA'NIN GELİŞME SEBEBİ

Avrupa'nın gelişme sebepleri maddi ve manevi açıdan ele alınarak nazara veriliyor.

Yani Üstad bu asrın manevi doktoru olarak konuları hem mülk yani madde planında , hem melekût yani mana bakımından ele alıp analiz ediyor.

Sunhat Tulvat İsrat isimli eserde yine bir nasipsizin Hristiyanlar ile Müslümanları kıyas edip ehli imanı hakir , hristiyanları aziz görmeye çalıştığı bir suale verdiği cevap Avrupa'nın gelişiminde etken olan maddi ve manevi sebepler şöyle zikredilir.

Bundan yedi sene evvel bir risaleme yazdığım bir zeyldir

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي قَالَ وَلَا يَغْتَبِ بَعْضُكُم بَعْضًا
Birbirinizi gıybet etmeyin (arkadan çekistirmeyin) (HUCURAT 12)

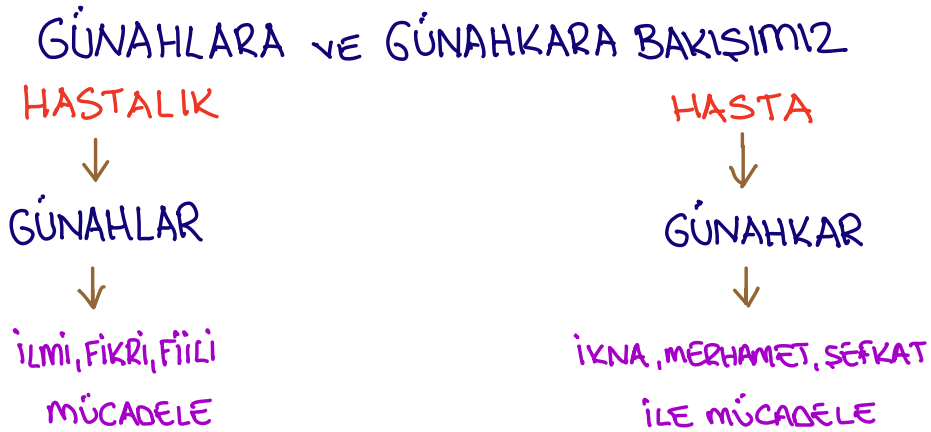
وَالصَّلَاةُ عَلَى مُحَمَّدٍ الَّذِي قَالَ: مَنْ قَالَ هَلَكَ النَّاسُ هَلَكَ النَّاسُ فَهُوَ أَهْلَكُهُمْ... أَمَّا

بَعْدُ
kimki insanlar helak oldu insanlar helak oldu derse o kimse onların en fazla helak olanıdır.
(HABİS-i SERİF MÜSLİM, EBN DAVUD,)

Üstad iki çok önemli Kur'an'i ve Nebavi ölgü veriyor:

İnsanları hassaten günahkarın arkasından konuşmamak, onları gıybetetmemek. Günaha karşı tavrımız ile günahkara karşı tavrımız aynı olmaz olmamalı. **Günahlar hastalıktır günahkar da hasta.**

Doktor hastalığa karşıdır onunla en sert şekilde mücadele eder ama **hastaya karşı en yumuşak ve şefkatli bir şekilde yaklaşır**

Günahlar hastalık gibidir mücadeleyi gerektirir. İlmî, fikrî ve fiilî mücadele içinde olmayı gerektirir. Günahkar hasta gibidir nefsinde, şeytana yuymuş hasta gibidir ikna edilmeyi, merhamet ve şefkati gerektirir.

Bu suardan mahrum kalınca sefkat nasıbsızları olarak g n hkarlara karşı m th is bir reaksiyonumuz sert ve  lac s z konusmalarımız ve arkadan  ekistirmelerimiz var. G ybetleri yaparak bize ihsan edilen sevap ve faziletleri onlara tasıyoz.

ikinci nebevi  lac  insanlar helak oldu seklinde yeisi netice verecek bir nazardan uzak olmayı uzak durmayı ders veriyor.

Din bir cihetle güzeli görme, güzel görme öğretisidir.

Ustad bu öğretiyi çok risakelerde Kur'an'ı bir metod olarak almıştır. Kur'an var oluşu güzel görme, güzeli görme terbiyesinden geçirir insan. Güzel görmeyen, güzeli görmeyen yaratıcı hakkında h sn  zan edemez.

حُذِّ مَا صَفَادَغْ مَا كَدَّرْ

DURU OLANI AL BULANIK OLANI BIRAK

kendine d st r etmeli.

Güzel g r, hem güzel bak. T  güzel düşünmeli. Güzel bil, hem güzel düşün. T  leziz hayatı bulmalı.

Hayat içinde hayattır, hüsn-  zanda emeli. S -i zanla yeistir saadet muharribi, hem de hayatın katili.

Bakmak, düşünmek fikri, fikirde fiili etkiliyor. Sürekli kötüyü gören, kötü gören her seyde olumsuzlukları nazara alan bir bakış, onun beslendiğı bir görüş önce insanlara sonra Rabbine sui zan eder. Sui zan yeise yani  mitsizliğı netice verir. Ve bu hal önce kişinin kendi saadetini katleder sonra da yavaş yavaş yayılır toplum sağılığını da bozmaya baslar.

O yüzden bu noktada zahiri kötülüklerin, bozuklukların dellali olmamalı, hep rahmeti nazara vermeli.

Buna inanmayanlara laf anlatmamalı yüzümüzü inananlara yada bu öğretiyeye inanacaklara dönüp rahmetin farkındalığını ve ümidin nurunu yaymaya devam etmeliyim.

Zira su-i zanna müptela olmuş, Kur'an'ın rahmet nazarından mahrum kalmış, yeis ile müptela, bedbinlikle bihemta olanlara laf anlatılmaz.

Üstad da bu tiplere anlatmayıp, bu metoda dahil olacaklara konuşmuş.

S- İfrat ediyorsun, hayali hakikat gösteriyorsun. Bizi de techil ile tahkir ediyorsun. Zaman âhîrzamandır, gittikçe daha fenalaşacak.

{*: Muhtemeldir ki, burada büyük bir veli; Eski Said'in Risale-i Nur'un dar dairesini gayet geniş ve siyasî bir daire olarak bir hiss-i kabl-el vuku'la kırk sene evvel hissederek, bu risaledeki çok cevapları o histen neş'et ettiğinden, o veli yalnız bu noktada itiraz etmiş.}

C- Neden dünya herkese terakki dünyası olsun da, yalnız bizim için tedenni dünyası olsun?... Öyle mi? İşte ben de sizinle konuşmayacağım, şu tarafa dönüyorum, müstakbeldeki

48

insanlarla konuşacağım:

Risale-i Nur Kur'an'ın rahmet hazinesinden çıkmış Rahim esma-sına o zamî mazhar bir iman eğitimi kitabıdır. Bu eğitim mebduna tabi olmanın ilk şartlarından biri var oluştta rahmeti görmek nefsin zulumatlı nazarını temizlemek, sefkat ve merhametle nefsimize ve insanlara yaklaştırmak, ümitvar olmak, o tahkiki imanın neticesinde olışan o ümid ile gayretli olmaktır.

EYET ÜMİTVAR OLUNUZ, ŞU İSTİKBAL İNKILABI İÇİNDE EN YÜKSEK GÜR SÂDA İSLAMIN SÂDASI OLACAKTIR....

Üstad Sünhat Tuluat İsarât adlı bölümde konuyu yani Avrupa'nın terakkisininin maddi ve manevi sebeblerini şöyle izah ediyor.

Şu zamanın medenî engizisyonu müdhiş bir vesile ile, bazı ezhanı telkîh ile, bir kısım nâmeşru evlâdını vücuda getirip, İslâmiyet'e karşı kinini ve hiss-i intikamını icra eder. Diyanetsizliğe veya lâübaliliğe veya Hristiyanlığa temayüle veya İslâmiyet'ten şübhe ile soğutmaya bir kapı açmak ister.

64

İşte o desise şudur: "Ey Müslüman bak, nerede bir Müslim varsa binnisbe fakir, gafil, bedavidir. Nerede Hristiyan varsa, bir derece medenî, mütenebbih, ehl-i servettir. Demek.... ilâ âhir."

Zahiri bir tablo ve görünen bir hâl üzerinden Avrupa'nın terakkisini nazara verip ehli-islamın geri kalmışlığını iddia ederek dine karşı kinini ve hristiyanlığın esas olması gerektiğini yada hak olduğunu iddia eden, ima eden bir yeklaşım. Şimdi bu iddiaya Üstad çok kapsamlı ve güzel bir cevap vererek

Ben de derim ki:

-Ey Müslüman! Biri maddî, biri manevî Avrupa rüchanının iki sebebinin şu netice-i müdhişiyle o neticenin tesir-i muharribanesine karşı, mevcudiyetimizin hâmisi olan İslâmiyet'ten elini gevşetme. Dört el ile sarıl, yoksa mahvolursun.

Evet biz aşağıya iniyoruz, onlar yukarıya çıkıyor. Bunun iki sebebi vardır. Biri maddî, biri manevîdir.

Üstad Avrupa'nın rüchaniyetini maddi ve manevi iki esbaba bağlıyor. Ve ehli-imanı bu terakkinin neticesinde olacak, oluşacak tesir-i muharribesine karşı da islamîyete sarılmayı, gevsememeyi ders veriyor. Dört elle sarılalım yoksa mahvoluruz diyerek yaşanacak manevi tahribatın dehşetine işaret ediyor.

Birinci Sebeb:

Umum Hristiyanın kilisesi ve maden-i hayatı olan Avrupa'nın vaziyet-i fitriyesidir. Zira dardır, güzeldir, demir madenidir, girintili çıkıntılıdır. Deniz ve enharı bağırsaklarıdır, bâriddir.

Evet Avrupa, küre-i zeminin hums-u öşrü iken, nev'-i beşerin bir rub'unu letafet-i

65

fitriyesi ile kendine çekmiş. Hikmeten sabittir ki; efrad-ı kesîrenin içtimai, ihtiyacatı intac eder. Görenek gibi çok esbab ile tekessür eden hacat, zeminin kuvve-i nâbitesine sıkışmaz.

Öncelikle coğrafi konumun etkisi madde madde nazara veriliyor

Avrupa Hristiyanların merkezi ve hayat yeri olmuştur.

Coğrafi olarak dar ama bir o kadar güzel bir yer, bir kıta

Girintili çıkıntılı bir coğrafya olmasına rağmen denizleri, nehirleri ile yaşam noktasında cazip bir yer olmasını sağlıyor

Deniz ve nehirler ulaşım ve ticaret için kolaylaştırıcı bir etken olarak insanlığa hizmet etmiş bunda insanlar arası ticaret ve rekabetin gelişmesine iş ortaklarının oluşmasına sebep olmuştur.

Bir başka önemli unsur demir madeninin bu kıtada bol olması ve bu madeni işletip kullanmaları medeniyetlerinin terakkisine ve dünya dengelerinin değişmesine sebep oldu.

İklim olarak soğuk bir iklimi olması tembelliklerini kırmış çalışma azimlerini tetiklemiş.

Böyle maddi imkanlara sahip Avrupa dünyanın yüzölçümü olarak 5/1'ini kapsasada dünya nüfusunun 1/4'üne sahip.

Bu kadar yoğun bir nüfus ihtiyaçları da ziyadeleştirmiş

Zeminin yeni doğan çocuğu Avrupa artık coğrafyasına sığmadı.

Evet fikr-i san'at, meyl-i marifet, kesretten çıkar. Avrupa'nın darlığı ve deniz ve enharı olan vesait-i tabiiye-i münakale içinde dolaşması sebebiyle; tearüf ticareti, teavün iştirak-i mesaîyi intac ettikleri gibi, temas dahi telahuk-u efkâr, rekabet de müsabakatı tevliid ederler. Ve bütün sanayiîin made-i olan demir madeni kesretle içinde bulunduğundan, o demir, medeniyetlerine öyle bir silâh-ı kuvvet vermiştir ki, dünyanın bütün enkaz-ı medeniyetlerini gasb u garet edip, gayet ağır bastı, mizan-ı zeminin müvazenetini bozdu.

Yoğunlaşan nüfus artan kalabalık insanlarda san'at ve marifeti netice vermiş. Avrupa'nın darlığı deniz ve nehirlerin çok olması ve bunlar vasıtası ile nakil ve ulaşımın artması dört noktayı netice verdi:

AVRUPA'NIN MADDETEN GELİŞİM SEBEPLERİ

TEARÜF → TİCARET

TEAVÜN → İŞTİRAK-ı MESAİ

TEMAS → TEHALÜK-Ü EFKAR

REKABET → MÜSABAKAT

Birde demir madeninin işlenmesi Avrupa'ya çok büyük bir kuvvet vermiş, elde ettikleri özellikle Rönesans zamanında sair medeniyetlerin enkaz-ı medeniyetleri yani medeniyet birikimlerini gasb edip kendi malı gibi kullanıp pazarlayınca mizan zemin bozuldu.

Hem de herşeyi geç almak, geç bırakmak şanından olan bürudet-i mu'tedilane,

66

sa'ylerine sebat ve metanet verip, medeniyetlerini idame etmiştir. Hem de ilme istinad ile devletlerinin teşekkülü, müteakib kuvvetlerinin tesadümü, gaddarane istibdadlarının iz'acatı, engizisyonane taassublarının aks-ül amel yapan tazyikati, mütevazî unsurlarının rekabetle müsabakatı, Avrupalıların istidadlarını inkişaf ettirip, mezaya ve fikr-i milliyeti uyandırdı.

Avrupa'nın terakki etmesinin unsurları coğrafi olarak anlatıldıktan sonra birde meselenin ilim ve fikir boyutu var gelişen Avrupa'nın ölçsüz güç kullanma şekilleri nazara veriliyor.

Avrupa medeniyeti geç aldı, geç alan geç bırakır. Daha önce insanlığı gelişmişliği tatmayan insanlar medeniyeti terakkiyi çok geç buldu ve geç bırakacak.

Diğer bir unsur soğuk memleketin etkisi ile onlar işlerine bağlı hale gelmiş, say ve çalışmalarına metanet, sebat vermiş.

"İnsan için ancak çalıştığı vardır {Necm 39}" sırrınca itidal, sebat, gayret ve ihlasları netice vermiş.

Devletlerini önce ilim üzere inşa etmişler. İlimi esas yapmışlar.

Diğer bir unsur mütekabil kuvvetlerin çarpışması. Yani Avrupa devletleri sürekli olara maddi ve manevi savaş halinde.

Birbirlerine galip gelmek adına araçlarını, buluşlarını geliştirmek zorunda kalmışlar.

Diğer bir nokta gaddarane istibdada ve kilisenin engizisyon baskısına karşı insanlığın bu baskıdan kurtulmak için gerek fikri gerek fiili çabası

Mütevazı unsurlar Rönesans ile gelişen hūmanizm etkisi ile gelişen sivil örgütler, kulupler kendi aralarında teşriki meza etmesi, birbirleri ile müsabaka etmesi müsbet manada gelişime vesile olmuş.

Bu unsurların birleşmesi Avrupalıların istidatlarını inkisaf ettirmiş meziyet ve fikriyatını uyandırmış. Ve özellikle millet fikrini uyandırıyor.

AVRUPANIN MADDETEN GELİŞME SEBEPLERİ

- Medeniyeti geç bulup geç bırakmaları
- Soğuk iklimin çalışmaya müsait olması
- Şahsi say, çalışmaları bunda gösterdikleri sabır
- Devletlerini ilim üzere inşa etmeleri
- Birbirleri ile sürekli müsabaka halinde olmaları
- Derebeyleri, kilisenin baskılarının insanları bktırması
- Mütavazi unsurların rekabetle terakkileri

İkinci Sebebe:

Nokta-i istinaddır. Evet herbir Hristiyan başını kaldırıp, müteselsil ve mütedâhil maksadların birine el atsa arkasına bakar ki; istinad edecek, kuvve-i maneviyesine daima imdad edip hayat verecek gayet kavî bir nokta-i istinad görür. Hattâ en ağır ve büyük işlere karşı mübarezeyle kendinde kuvvet bulur.

İşte o nokta-i istinad her taraftan ellerini uzatan dindaşlarının uruk-u hayatına kuvvet vermeye ve İslâmların en can alacak damarlarını kesmeye her vakit âmâde ve dessor, medenî engizisyon taassubu ile, maddiyyunun dinsizliği ile yoğrulmuş ve medeniyetlerinin galebesi ile mest-i gurur olmuş bir

67

müsellah kitlenin kışlası veya büyük kilisesi olan Avrupa'nın medeniyetidir.

Görölmüyor mu ki, en hürriyetperver maskesini takan (İ.G.) elini uzatıp arıyor. Nerede Hristiyan bulsa, hayat veriyor. İşte Habeş, Sudan. İşte Tayyar, Artuş. İşte Lübnan, Huran. İşte Mal Sur ve Arnavut. İşte Kürd ve Ermeni, Türk ve Rum ilâ âhir.

Hristiyanlar hassaten katolikler körü körüne ve kültürel şekilde bağli oldukları dinleri için nerde dindaşları varsa onlara kuvvet vermek, hasım olarak gördükleri İslâm'a karşı şiddet-i adavetlerinden mücadele ediyorlar.

Ve islama ,müslümanlara zarar vermek ,dessaane ,medeniyet engizisyonu ile yani medeniyetlerinin canavarcasına düsturları ile, ulastıkları zahiri medeniyet ve refahın kendilerinde olusturdugu gurur ile yogrulmus bir kisa, bir kilisedir Avrupa. Kur'an'in rahmet yönüne azami ayinedarlik yapan, ismi Rahim'e azami mazhariyeti olan Risale-i Nur'da Avrupa'nin bu yönüne ader vetin olmasini ister , telkin eder.

Şark husumeti, İslâm inkişafını boğuyordu; zâil oldu ve olmalı. Garb husumeti, İslâm'ın ittihadına, uhuvvetin inkişafına en müessir sebebedir, bâki kalmalı.

Şark doğudur ve bir kavram olarak baktığımızda dinlerin zuhur ettiği yayıldığı yerler, coğrafyadır. Garb batıdır ve bir kavram olarak fenlerin ve arzî fikirlerin zuhur ettiği yayıldığı coğrafyadır. Müslümanlar kendileri ile uğraştıkça terakki durdu, inkişaf bitti. Ama garb yani batının tasallutu ehli iman bir araya getirmiş. O yüzden Avrupa'nın menfi yönüne olan husumet baki kalmalı.

Elhasıl:

Onları canlandıran emeldir ve bizi öldüren yeistir. Meşhurdur ki, biri demiş: "Eğer bir nokta-i istinad bulsam, küre-i zemini yerinden oynatırım." Bu faraziye acib bir nokta vardır. Demek bu küçücük insan, nokta-i istinad bulsa, küre gibi büyük işleri çevirebilir.

Ey ehl-i İslâm! İşte küre-i zemin gibi ağır ve âlem-i İslâmiyet'e çökmüş olan mesaib ve devahîye karşı nokta-i istinadımız: Muhabbet ile ittihadı, marifet ile imtizac-ı efkârı, uhuvvet ile teavünü emreden nokta-i İslâmiyettir.

Bu noktaları izah ettikten ve Avrupa'nın İslama karşı husumetini ifade ettikten sonra bu büyük tehlikeye karşı altı maddelik bir reçete veriyor: **Muhabbet, ittihad, marifet, imti'az-ı efkar, uhuvvet teavün**. Bu yazması kolay, zikretmesi kolay uygulaması bir o kadar zor noktalar bizi Avrupa'nın menfi yönlerinin, tahripkar rejiminden konuyacak, kurtaracak.

Yoksa biri Avrupa'nın mehasinini mesavimizle ve telahuk-u efkârının semeratı, bizim bir şahsın semere-i sa'yi ile, insafsızca, aldaticı cerbeze ile müvazene etmekle,

((*): **Hristiyanlığın malı olmayan medeniyeti ona mal etmek, İslâmiyet'in düşmanı olan tedenniye ona dost göstermek, feleğin ters dönmesine delildir.**)

Avrupa'ya şedid bir meftuniyet ve millette karşı amîk bir nefret hissiyle, kendini Avrupa'nın veled-i nâmeşruu gösterdiği gibi, fikr-i ihtilal ve meyl-i tahrib ve aldaticı cerbezenin neticesi olan hicv-i âsiyane, müfteriyane, namussikenane ile kendi firavuniyetini ve zımnen medih ve gururiyetini ve bilmediği

halde İslâm'a düşmanlığını göstermekle beraber; firavuniyet, enaniyet, gurur hükmü ile millette karşı şer'an, aklen, hikmeten mükellef olduğu hiss-i şefkat yerine hiss-i tahkir, meyl-i incizab yerine meyl-i nefret, meyelan-ı muhabbet yerine irade-i istihfaf, temayül-ü ihtiram yerine meyelan-ı techil, arzu-yu merhamet yerine arzu-yu taazzum, seciye-i fedakârî yerine temayül-i infiradî ikame edip; hamiyetsizliğini, asılsızlığını gösterdiğinden nazar-ı hakikatta öyle bir câni ve menfur olur ki, meselâ birisi Paris'te sefahet âleminde bir âlüfte madamın kametinde istihsan ettiği bir libası, câmide muhterem bir hocaya giydirmeye çalışmak gibi bir hareket-i ahmakane ve câniyanede bulunur. Zira hamiyet ise; muhabbet, hürmet, merhametin netice-i zaruriyesidir. Onsuz olmaz ve illâ yalandır, sahtekârlıktır. Nefret, hamiyetin zıddıdır.

Avrupa'nın bu şasalı yükselişi ,zahiri medeniyetinin süsü insanları hassaten dinde lakayd ,hamiyet fırsatları harekete geçirmiş. Avrupa'nın menfi yönünün külli şer ve ahlaksızlıklarını setreder. Avrupa'nın bir işi ile ehli imanın bir işini kıyas eder cerbeze ile ehli imanın bin iyiliğini setreder , bir kötülüğünü nesreder, Avrupa'nın bin kötülüğünü setreder, bir iyiliğini binler gibi nesreder. Hakkı batıl batılı hak gösteren ihtilaki ,tahribkar ,aldatıcı cerbezesi ile iftiralarla ,dalga geçerek ,namus suzcasına kendi firavniyetini , adeta ehli imanla dalga geçip perde altında kendini medhederek , gururlanıp , adeta bilmeyerek islam düşmanlığını gösteriyor. Firavniyet , enaniyet ve gurur ile seran , aklen , hikmeten mükellef olduğu hiss-i sepkat yerine hiss-i tahkir , meyhi incizab yerine meyhi nefret , meyelanı muhabbet yerine irade-i istihfaf temayühü ihtiram yerine meyelanı techil , arzuyu merhamet yerine arzuyu taazzum , seciye-i fedakari yerine temayül-i infiradi ikame ediliyor.

ÖLÇÜSÜ2 AVRUPA MEFTUNLARININ ÖZELLİKLERİ

SAHSİ KARAKTERLERİ

Firavniyet ,

Enaniyet

Gurur

Cerbeze

Medih

Nefret

Alay

Cehil

Tahkir

Istihfaf

ÖLÇÜSÜZ AVRUPA MEFTUNLARIN HİS VE FİLLERİ

HİSSİ ŞEFKAT	→	HİSSÎ TAHKİR
MEYL-İ İNCİZAB	→	MEYL-İ NEFRET
MEYALAN-I MUHABBET	→	İRÂDE-İ İSTİHFÂF
TEMAYÜL-Ü İHTİRÂM	→	MEYALAN-I TEHCİL
ARZU-YU MERHAMET	→	ARZU-YU TAAZZUM
SECİYEYİ FEDAKÂRİ	→	TEMAYÜL-Ü İNFİRÂDİ
ŞER'AN, AKLEN, HİKMETEN		BU HİSSİN VE FİKRİN
MÜKELLEF		HAMİYETİ
HAMİYET		YALANCI, SAHTEKARLIKTIR
MUHABBETİN HÜRMETİN		
MERHAMETİN NETİCESİDİR		

Mutaassıblara hücum eden Avrupa'nın kâselisleri herbiri yüz mutaassıb kadar meslek-i sakîminde mutaassıbdır. Bunlardan birisi Şekspir medhinde ettiği ifratı, şayet bir

70

hoca o ifratı Şeyh-i Geylanî medhinde etse idi, tekfir olunacaktı.

Maalesef Avrupa'nın menfi fikirlerinin toplumda ne kadar etkili olduğunu gösteren çok canlı ve güncel bir misal. Bugün dindarlara saldıran Avrupa dalkavuklarının islama temas eden hiçbir şeye tahammülü olmadığı gibi, sekspiri övdükleri kadar bir din alimini övsek bundan rahatsız olurlar.

Heyhat! Bunların neresinde millete muhabbet ve millet için hamiyet?!

{{(*)}: Hristiyanlığın malı olmayan medeniyeti ona mal etmek, İslâmiyet'in düşmanı olan tedenniyi ona dost göstermek, feleğin ters dönmesine delildir.}

Medeniyet bir bilgi birikimidir. Onu Avrupa'nın malı medeniyetin Avrupa icadı olduğunu iddia etmek insanlık tarihini red, semavi dinleri iptal etmektir.

Bunu da inkâr etmem. Medeniyette vardır mehasin-i kesîre.. lâkin

715

onlar değildir ne Nasraniyet malı, ne Avrupa icadı,

Ne şu asrın san'atı.. Belki umum malıdır: Telahuk-u efkârdan, semavî şerâyiden, hem hacat-ı fitrîden, hususan şer'i Ahmedî,

İslâmî inkılabdan neş'et eden bir maldır. Kimse temellük etmez. Misalîler

Yaklaşık 200 yıldır inkisaf eden avrupa'ya hassaten hristiyan lığa bütün bu mehasini medeniyeti vermek bu yetmezmiş gibi akletmezmişiniz?, düşünmezmişiniz? diyerek tabilerini akletmeye insanlığa faydalı olmaya teşvik eden, çalışmaya serkeden bir dinî gericilikle svalamak hem insanlığa hem islama yapılacak en büyük bir ihanettir.

Mikrobu ilk tanımlayan Aksemseddin'i, Sıfır, ilk kullanan Harezmi'i, Dünya'nın döndüğünü keşfede Biruni'i, Sosyolojinin kurucusu ibn-i Haldun, Kimya'nın kurucusu Sayılan ibn-i Hayyan'ı, ibn-i Sina'lar, Gazaliyi daha bir çok alim bugün batının sahiplendi nice buluşların fikirlerin sahipleridir.

İşte Avrupa'nın maddi gelişimi bu esaslara dayanıyor. Fakat bu medeniyetin zahiri böyle güzel ve cezbediciyken içi çok pis ve tehlikeli ve zararlı. Bu medeniyetin kirli yüzü farklı bir ders konusu....